

oud verdriet
oude pijn
van zijn
dood
groot het eeuwige gat
in mij
had hij
nog geleefd
hoe zou dat zijn
een vader
nooit zal ik weten
hoe dat voelt
iets zoals een moeder
maar toch anders
dat
wat
ik zie in de ogen van
mijn kinderen
hun blik bedoeld
voor hem
papa
kom je
maar hij is er al
soms meer dan ik
bovenal
verzacht hij
met zijn vader-zijn
mij
als ik na 41 jaar
nog steeds verstik
in tranen om de mijne
het fijne daarvan
gaat voorbij aan snappen
verlate rouw
blijft altijd en
amper te behappen

Mijn week in 100 woorden - Week50-2021
Eef Lanoye